

og erstatning for tab af erhvervsevne) – også skal tage stilling til tilskadekomnes fremtidige behandlingsbehov og træffe afgørelse herom.

Det foreslås, at principperne i § 1a i erstatningsansvarsloven finder anvendelse med de tilpasninger, som forskellene på erstatningsansvarsloven og arbejdsskadesikringsloven i øvrigt indebærer.

Det vil sige, at fremtidige behandlingsudgifter skal betales med et engangsbeløb på grundlag af et skøn over tilskadekomnes fremtidige behandlingsbehov. Er der tale om permanente udgifter, udgør engangsbeløbet den årlige udgift ganget med kapitaliseringsfaktoren for erstatning for tab af erhvervsevne.

Det foreslås, at det bliver muligt at træffe selvstændig afgørelse om behandlingsudgifter *under sagens behandling*, inden den samlede afgørelse om erstatning m.v. træffes. Reglerne herom vil indgå i de retningslinier, Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter efter § 15, stk. 5.

3.7. Nedbringelse af sagsbehandlingstiden

Der har været rejst kritik af længden af den samlede sagsbehandlingstid i arbejdsskadesager, hvor det samlede tidsforløb efter anke, genoptagelse og eventuel retssag har været meget langvarigt.

Kritikken har givet anledning til at overveje, hvilke faktorer der i særlig grad forlænger sagsbehandlingen, og om det vil være muligt at nedbringe sagsbehandlingstiden gennem en smidigere sagsbehandling.

De almindelige forvaltningsretlige retsgarantier sætter de ydre rammer for sagsbehandlingen i arbejdsskadesager og sikrer, at en sag bliver forsvarligt oplyst, før der træffes afgørelse.

Reglerne om adgang til anke og genoptagelse styrker retssikkerheden ved, at sagens parter kan få en afgørelse efterprøvet eller få vurderet, om ændringer i situationen kan føre til ændrede erstatningsafgørelser. Reglerne medfører dog samtidig, at det samlede sagsbehandlingsforløb kan blive forlænget, hvilket kan opleves som belastende.

Forligspartierne har lagt vægt på at fastholde den høje retssikkerhed, der i dag er i arbejdsskadesystemet. Det betyder, at reglerne om genoptagelse er uændrede, og at der ikke indføres en søgsmålsfrist. Når disse muligheder opretholdes, vil der også i fremtiden kunne opstå sager med meget lang sagsbehandlingstid. Det er virkningen af en høj retssikkerhed.

Det foreslås, at Arbejdsskadestyrelsen fremover træffer en **samlet afgørelse om erstatning**, som indeholder de nuværende afgørelser om anerkendelse, godtgørelse for varigt mén og om muligt erstatning for tab af erhvervsevne.

En samlet afgørelse om erstatning forhindrer ikke, at tilskadekomne som hidtil får en afgørelse, hvis skaden afvises som arbejdsskade.

Hvis skaden anerkendes som arbejdsskade, træffes der ikke en selvstændig afgørelse herom. Derimod træffes der samlet afgørelse om anerkendelse, godtgørelse for varigt mén og om muligt erstatning for tab af erhvervsevne, når godtgørelses- og erstatningsspørgsmålet kan gøres op.

Vurderes det, at spørgsmålet om erstatning for tab af erhvervsevne vil trække afgørelsen om godtgørelse for varigt mén unødigt i langdrag, kan Arbejdsskadestyrelsen træffe selvstændig delafgørelse om anerkendelse og godtgørelse for varigt mén. Sagen vil i disse tilfældet blive behandlet videre med henblik på en afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne. Er der behov for det, kan der på samme måde træffes afgørelse om betaling af behandlingsudgifter efter forslaget § 15, inden den samlede afgørelse træffes. Denne afgørelse vil indeholde en delafgørelse om, at sagen er anerkendt.

Formålet med forslaget om en samlet afgørelse er at reducere den samlede sagsbehandlingstid i sager vedrørende skader, der er omfattet af loven. Efter de gældende regler bruges der sædvanligvis 14 dage på partshøring inden selvstændig afgørelse om anerkendelse. Når afgørelse om anerkendelse er truffet, må afgørelse om ydelser efter loven afvente ankefristen på 4 uger. Med forslaget spares disse sagsbehandlingsskridt, hvilket kan reducere sagsbehandlingstiden i alle anerkendte sager i op til 1-1½ måned. Herudover vil fokusering på en samlet afgørelse i højere grad end i dag, hvor der træffes 3-4 afgørelser med hver sin ankemulighed, lægge op til, at sagsbehandlingen tilrettelægges med henblik på at træffe en hurtig, samlet afgørelse.

En samlet afgørelse vil også gøre sagsbehandlingen mere overskuelig og forståelig for tilskadekomne og efterladte. Det undgås samtidig, at tilskadekomne efter en meddelelse om anerkendelse af arbejdsskaden opbygger en ubegrundet forventning om erstatning, inden de egentlige erstatningsafgørelser om mén og erhvervsevnetab træffes.

Endelig vil det samlede ankesagsforløb i en arbejdsskadesag blive reduceret i forhold til i dag, idet klagesagsbehandlingen vil omhandle en samlet afgørelse frem for flere ankesagsbehandlinger på forskellige tidspunkter i sagsforløbet.

Anker forsikringsselskabet, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring eller arbejdsgiveren Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, har anken som hidtil opsættende virkning. Det indebærer, at forsikringsselskaber